

[Pürschel.]

Hvis Gennemførelse af den højtærede Forsvarsminister betegnes som aldeles uforvarlig.

Og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Hvis nu det skønne Haab brister, som han har til, at der skal naas en Overenskomst om Gennemførelsen af Forsvarsordningen, vil Ministeren saa fortsætte med at tage Ansvaret for en Ordning, som han selv siger er uforvarlig? Kan han overhovedet undgaa det? Hvorledes vil Ministeren undgaa det, naar disse Ændringsforslag, som vi stiller her, er forkastet — og det bliver de jo ved Partiet Venstres Medvirken. Naar Partiet Venstre paatager sig det forfatningsmæssige Ansvar for at administrere en Ordning, der af Partiet selv betegnes som et Minimum, paa en Maade, der af deres Minister betegnes som aldeles uforvarlig, staar Ministeren, uden at noget Menneske kan redde ham fra den Skæbne, endnu et Aar overfor at skulle administrere en Ordning, som er aldeles uforvarlig —, medmindre der skulde hænde Ministeriet noget menneskeligt.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg vil gerne have Lov til at gøre en kort Bemærkning i Anledning af den sidste ærede Talers Udtalelser. Jeg gør da opmærksom paa, at om de Nedsættelser, som vi fik paa Finansloven for 1927—28, var de Konservative og Venstre jo enige. Jeg erindrer, at det ærede Medlem Hr. Pürschel — og det vil det ærede Medlem antagelig ikke fragaa — komplimenterede mig ved en bestemt Lejlighed og sagde, at han syntes egentlig, at jeg efter Omstændighederne var kommet temmelig godt fra de Ændringsforslag, jeg stillede i 1927. Det var naturligvis i Betragtning af hele den økonomiske Situation, vi den Gang var i, og som var aldeles uholdbar, at samtlige Ministeriers Budgetter maatte gennemgaaes med en Nedsættelse af Udgifterne for Øje, og det var naturligvis ogsaa af den Grund, at man fra konservativ Side kunde tiltræde disse midlertidige Ændringer. Jeg udtalte samtidig ikke een, men flere Gange, at man maatte have mere Tid for at gennemgaa hele Systemet af 1922, inden man kunde stille Ændringsforslag til dette System, men i størst mulig Udstrækning maatte de foreløbige midlertidige Beparelser fastholdes. Og for 1928—29 blev de Konservative og Venstre ogsaa enige — det er jo kun et Aar siden — om, hvad der skulde indsættes paa Finansloven, og netop paa det Tidspunkt laa Regeringsforslaget paa Rigsdagens Bord og

var til Behandling i Udvalget. Hvad jeg har udtalt, er, at selv om de konservative Ændringsforslag kunde blive vedtaget, er det alligevel ikke en tilfredsstillende Ordning, for det har jo vist sig, at 1922-Ordningen, bl. a. efter vor Formening, ikke indeholder den Fasthed, der maa være paa dette Omraade. Det er derfor, jeg har indsat i Lovforslaget om Rigets Forsvar det, som jeg selv har kaldt med et efter min Mening betegnende Udtryk, en Laaseparagraf, saaledes at en hvilken som helst Regering, der kommer efter denne, maa respektere denne Lov, naar den er vedtaget af Rigsdagen. Det er derimod ikke Tilfældet med 1922-Ordningen. Den var ikke fast nok, det har jo vist sig bl. a. da vi havde den socialdemokratiske Regering. Jeg har udtalt tilstrækkelig tydeligt, at vi maa have en Nyordning. Derfor vil Regeringen have Sagen til Afgørelse nu inden denne Rigsdagssamlings Slutning. Jeg maa jo mene, at for saa vidt denne Ordning ikke gennemføres, ligger deri et Fingerpeg i Retning af, hvad der vil ske. Saa er der ingen Tvivl om, at vi kommer ud i en politisk Krise, og det tror jeg vil være meget uheldigt, ikke mindst for Forsvarssagen.

L. Rasmussen: Det er en Udtalelse af den højtærede Forsvarsminister, der drager mig frem. Han sagde, at han under den socialdemokratiske Regering havde set, hvad det vilde sige, at man ikke havde en Laaseparagraf, saa man var nødt til at følge Løven. Jeg vil gerne spørge den højtærede Forsvarsminister, om han kan nævne mig et eneste Punkt, hvor jeg paa disse Omraader har ladet anvende mindre end det, Rigsdagen besluttede, der skulde anvendes. Det var Konservative og Venstre i Landstinget, der benyttede deres Magt til at kræve, hvilke Bevillinger der skulde bruges til Flaadens Nybygninger og Vedligeholdelse; og de Bevillinger blev anvendt helt og fuldt. Hvorledes kan saa Ministeren tale om, at der er sket noget i Retning af Forringelser, medens Socialdemokraterne havde Regeringen? Det er jo fuldkommen urigtigt; man kan ikke pege paa et eneste Tilfælde!

Forsvarsministeren (Brorsen): Ja, ved at gennemlæse Finanslovene for 1925—26 og 1926—27 vil man se, at der i hvert Fald er Forringelser med Hensyn til Flyvevæsenet. Jeg tror, der det ene Aar var en Nedgang paa 400 000 Kr. det andet Aar paa 450 000 Kr. Endvidere var der paa Konto L., Anskaffelse af Krigsmateriel, en Nedsættelse